

Cirkulæret ordret — dets Indhold: Men der gives der jo netop Anvisning paa Domstolene som afgørende Instans i denne Sag. Dette er Udtryk for den Tvivl, som knytter sig til denne Afgørelse; og den er ikke formindsket ved den Tilføjelse, som til sidst er gjort, og som begynder saaledes: „Det maa antages, at . . .“ o. s. v. Det maa antages — ogsaa dette rummer Tvivl, Ministeriet tør ikke endeligt afgøre Sagen, men henviser til Domstolene. Og naar saa den højtærede Minister henviser til Cirkulæret af 18. Januar 1922, som jeg har underskrevet, og som er stilet til de sønderjydske Amter, maa jeg gøre opmærksom paa, at dette i Virkeligheden kun er en Afskrift af Valglovens Bestemmelser, hverken andet eller mere.

Nu siger den højtærede Minister, at han kommer her med en Bemyndigelse fra nuværende og tidligere Embedsmænd i Indenrigsministeriet til at udtale sig om denne Sag; han er bemyndiget af disse Embedsmænd til at sige, at den Fortolkning, som man i Praxis har fulgt tidligere, efter deres Opfattelse er den eneste, som der i det hele taget kan lægges i Løven. Naar, for de to Embedsmænds Vedkommende er de jo, med al Respekt for deres store Indsigt i disse Sager, mindre kompetente til at udtale sig om, hvilken Fortolkning der kan lægges i Løven af 20. April 1924, saasom de overhovedet ikke har beskæftiget sig med denne Lovs Tilblivelse, de kan højest udtale sig om Fortolkningen af Valgloven af 1908. Kun den ene af dem, Departementschef Martensen-Larsen, har haft Indflydelse paa, og deltaget i Affattelsen af Valgloven af 1920, saa kun paa hans Vidnesbyrd kan der i denne Forbindelse lægges Vægt. Men, som sagt, med al Respekt for de Herrer's Anskuelse kan jeg dog ikke nægte mig den Bemærkning, at den højtærede Minister jo for ikke saa grumme lang Tid siden har set en Departementschef gaa ind, endogsaa offentlig, for en Ministerafgørelse og dog faa denne Bedømmelse kasseret afgørende ved Landets øverste Domstol. Saa der kan vist ikke bygges saa synderlig meget paa den Bemyndigelse, som den højtærede Minister her har faaet, og som han under sin Tale har benyttet.

Den højtærede Minister siger, at selv om nu forskellige Fortolkninger af Bestemmelsen i § 1 var mulige, vilde det være Ministerens Forpligtelse, at fortolke Bestemmelsen saa liberalt som muligt overfor dem, der skal opnaa Valgretten. Det vil være den højtærede Ministers Forpligtelse! Jeg vil sige til den højtærede Minister, at hans Forpligtelse gaar videre; det er kun

den ene Side af Forpligtelsen, som den højtærede Minister synes at have Øje for. Hans Forpligtelse er den at fortolke Bestemmelsen saa liberalt som muligt overfor dem, som skal opnaa Valgretten, under Hensyn til at støtte og underbygge Kommunens økonomiske Velfærd, som det paa hviler Ministeren som Embedspligt at overvaage. Derfor er det en Misforstaaelse, naar den højtærede Minister tror, at det er hans Forpligtelse at skabe kommunale Vælgere, som finansielt maaske er uden nogen synderlige Interesse i Kommunens økonomiske Trivsel og Fremtid.

Den højtærede Minister citerer endvidere i denne Forbindelse en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Randers Amt af 1905, som er citeret i Indenrigsministeriets Cirkulære af 1908 og findes aftrykt i Rigsdagens Aarboeg for 1916—17, saaledes at jeg tør gaa ud fra, at den er alle ærede Medlemmer, som overhovedet har interesseret sig for denne Sag, vel bekendt. Jeg forstaar ikke rigtig Hensigten med dette Citat, thi denne Skrivelse til Randers Amt af 1905 angaar overhovedet ikke den Sag, som vi her diskuterer. For det første er den afgivet under Hensyn til Købstadkommunalløven af 1868's Bestemmelser. For det andet angaar den ikke Skatterestancer, men Eftergivelse af Skat og saadan Eftergivelses Virkning paa Adgangen til at forblive staaende paa den kommunale Valgliste.

Nu har den højtærede Minister sluttet sig til mine Udtalelser med Hensyn til Skatteyderes Adgang til selv at bestemme, for hvilket Skattekvartal et eventuelt Afdrag skal føres til Afgang. Den højtærede Minister er enig med mig i min Betragtning af denne Sag, og det er jo den, der har fundet sit Udtryk i det Svar til Borgmester Lacoppidan-Petersen i Svendborg, som jeg har oplæst, og som jeg naturligvis — jeg gentager det — bærer det fulde Ansvar for, selv om det er afgivet, uden at jeg har været bekendt med Forespørgselen, end mindre set Svaret. Jeg vedkender mig fuldt og helt mit Svar, men jeg betragter det ogsaa som selvfølgelig, at dette Spørgsmaal, idet det stilles, ikke for Ministeriet har foreligget som Spørgsmaal om en udvidet eller formindsket Adgang til at bevare Pladsen paa den kommunale Valgliste.

Men der er et andet Spørgsmaal, som jeg synes er af Betydning i denne Forbindelse, og det er dette: Erkender man, at det Afdrag paa skyldig Skat, som tilvejebringes ved Tvangsforanstaltninger, altsaa ved Udpantning, skal afskrives paa